

8

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich
a řekl jim: ‘Pokoj vám!’“*

L 24,36

Úvodní slovo

Vždy o Velikonocích si v souvislosti se křtem dospělých katechumenů kladu naléhavou otázku, kam že je to vlastně po jejich křtu uvádíme? Jsme nepochybně rádi, že je nás zase o pár víc, obdivujeme, když někdo v atmosféře dneška má vůbec odvahu učinit tento zásadní krok k Bohu a církvi, a dělá nám to dobře. Ale co dál?

Svátky skončily, my se vrátíme k všednímu životu a do svých dřívějších vztahů, ke svému zázemí. Nově pokřtění však nic takového dosud nemají a často zůstávají jaksi trčet napospas ve vzduchu. Přitom víme, že osamocený strom je vždycky snadným terčem pro každou vichřici.

A tak chci poprosit, pokud máte takového člověka poblíž, věnujte mu svou pozornost, nabídněte mu zázemí a pomocnou ruku. Třeba se to stane i vašim obohacím, třeba vznikne i pro vás nové společenství a otevřou se dosud nepoznané cesty.

A koneckonců – výše řečené neplatí jen vůči nově pokřtěným katechumenům, ale vůči každému z našeho středu, kdo je tak či onak osamělý. Zkušenost učí, že právě ti, kdo by si nejvíc zasloužili naši pozornost, si o ni zpravidla ani netroufnou říct. Přeji tedy vám i sobě, abychom byli stále vnímavější a nápaditější!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• V sakristii je možno si předběžně objednat CD s fotodokumentací z průběhu oprav sakristie a především z oslav 650. výročí posvěcení kostela. Cena, termín zhotovení a další informace budou známy až v návaznosti na počet objednávek.

• V sobotu 20. května 2006 se uskuteční v aule Biskupského gymnázia **diecézní konference** „Farnost jako dům s otevřenými dveřmi“. V programu vystoupí několik referentů s příspěvky k danému tématu, vytvoří se tematické pracovní skupiny a setkání vyvrcholí panelovou diskusí. Konference navazuje na loňské setkání „Farnost – místo pro každého?“ a přihlásit se je možné do 5. května 2006 na Pastoračním středisku brněnského biskupství. Informace a přihlášky jsou k dispozici u duchovního správce farnosti či na <http://pastorace.biskupstvi.cz>.

• Ve dnech **9.–11. června 2006** navštíví Brno autor knih o křesťanské spiritualitě *Anselm Grün, OSB*. V pátek večer bude mít v aule Biskupského gymnázia veřejnou přednášku na téma „Čím jsem si to zasloužil? aneb Jak si poradit s utrpením“. V sobotu bude od 9 hodin tamtéž celodenní rekolekce na téma „Dimenze víry“ (přihlášky jsou závazné a nelze se účastnit jen části programu rekolekce!), v neděli dopoledne pak bude sloužit mši svatou s následnou autogramiádou v kostele sv. Jakuba.

Program organizuje Pastorační středisko brněnského biskupství.

• **Kněžské svěcení** udělí brněnský biskup Vojtěch Cikrle v sobotu 24. 6. při mši od 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. *Vysvěcení budou* Zdeněk Fučík z Pyšele, Pavel Römer z Rajhradu, Hynek Šmerda z Tišnova a Siard Kamil Novotný z Vážan nad Litavou.

• **Jáhenské svěcení** proběhne v sobotu 17. 6. od 9.00 hodin a v pátek 14. 7. od 17.30 hodin. Dne 17. 6. *budou vysvěceni* Blažej Hejtmánek z Březí, Pavel Krč z Letovic, Stanislav Mahovský ze Žabčic a Pavel Vybíhal z Letovic. Současně s nimi přijme svěcení ke stálému diakonátu Willi Thürk ze Znojma. V pátek 14. 7. *přijme svěcení* Tomáš Koumal z Deblína.

Farní pouť na Vranov

Všechny zveme na tradiční farní pouť na Vranov. Proběhne v pondělí **8. května 2006**. Ve 12.00 bude na Vranově sloužena mše svatá. Ti, kteří na pouť chtějí jít pěšky, budou mít sraz v 9.00 na konečné v Útěchově. Pro ty, kteří nemohou jít pěšky, bude přistaven autobus *v 11.00 od Janáčkovy divadla* (restaurace Bohéma). Po mši svaté bude v jídelně duchovního centra uspořádáno společné pohoštění. Vaše příspěvky k tomuto pohoštění budeme vybírat na srazu a povezu se na Vranov autem. Pro děti bude uspořádán zábavný program a zájemci si budou moci opékat na ohni

špekáčky. Odjezd autobusu do Brna předpokládáme v 15.30, ale to ještě upřesníme. Zváni jste opravdu všichni, je to příležitost poznat se s ostatními lidmi z farnosti a společně se pomodlit na poutním místě. Autobusy na sraz v Útěchově jedou:

- ◊ Autobus č. 43 ze zastávky *Královo Pole, nádraží v 8.26* s přestupem v Soběšicích a v 8.41 přímý spoj.
- ◊ Autobus č. 57 ze zastávky *Štefánikova čtvrt' v 8.24* přímý spoj a v 8.39 s přestupem v Soběšicích.

Keprník

Pro návštěvníky bohoslužeb v našem kostele

Aktuální informace

Vzhledem ke zkušenostem z let minulých přijměte, prosím, několik rad a doporučení:

- Během letní sezony každoročně v kostele stoupá riziko kapesních krádeží. Nenechávejte své věci v lavici bez dozoru, pokud odcházíte např. ke svatému přijímání, a buďte pozornější také tam, kde vznikají větší shluky lidí, např. při příchodu či odchodu z kostela.
- Pokud vás přímo v kostele (tedy ne venku před kostelem na chodníku) oslovují různí bezdomovci či lidé žádající o peníze a pokud jim chcete dát almužnu, prosím, nikdy tak nečiňte přímo uvnitř kostela.

Požádejte, ať počkají venku před kostelem, kde je pak můžete obdarovat. Zkušenost potvrzuje, že právě ti, kteří aktivně oslovují lidi uvnitř kostela, jsou těmi nejméně důvěryhodnými i potřebnými. Především ale žádejme od všech, aby respektovali, že kostel je místo posvátné, kde má každý právo na nerušenou a soustředěnou modlitbu.

- Prosím také rodiče s malými dětmi, aby se znovu naučili po skončené rekonstrukci sakristie užívat prostor boční kaple s televizním přenosem mše svaté z kostela. Jedná se především o ty rodiče, jejichž děti zatím nezvládají účast přímo v kostele bez dlouhodobého hluku či pobíhání. Je třeba mít ohled na ostatní účastníky bohoslužby a zejména v těch částech, které jsou náročné na pozornost (bohoslužba slova, kázání) jim umožnit soustředěnou účast na mši svaté.

- A konečně prosím všechny, kteří přicházejí na mši svatou pozdě (často i opakovaně), aby nerušili ostatní svým procházením kostelem tam a zpátky, když hledají místo k sezení. Pokud někdo ví, že si bude chtít v kostele sednout, především v neděli, je v jeho zájmu, aby přišel včas. Určitě není zejména u těch, kdo jsou již v důchodu, takový problém vyjet z domu o jednu tramvaj dřív. Je to otázka ohleduplnosti a dobré vůle!

Petr Vrbacký, farář

Rekonstrukce sakristie

Vyúčtování nákladů rekonstrukce sakristie kostela sv. Tomáše (včetně zřízení vodovodní a kanalizační přípojky).

ROK 2004

kanalizace a vodovodní přípojka ..... 1 316 589,80 Kč

ROK 2005

projekty
a správní poplatky ..... 30 006,00 Kč
stavební práce ..... 1 059 560,90 Kč
restaurátorské práce ..... 4 900,00 Kč
nová okna ..... 352 269,80 Kč

ROK 2006

stavební práce ..... 1 285 465,80 Kč
truhlářské práce ..... 341 176,00 Kč
okenní parapety ..... 34 433,00 Kč
zámečnické práce ..... 30 842,50 Kč
osvětlení ..... 127 606,00 Kč
kamenické práce ..... 31 183,50 Kč
aktivace elektronické ochrany ..... 31 525,00 Kč
ozvučení a televizní přenos do sakristie ..... 37 641,00 Kč
restaurátorské práce ..... 41 000,00 Kč

Celková cena

rekonstrukce ..... 4 687 199,30 Kč

VYÚČTOVÁNÍ FINANČNÍCH ZDROJŮ NA REKONSTRUKCI

Půjčky od jednotlivců .... 510 000,00 Kč
(splatné do 31. 12. 2008)

Účelové sbírky
na rekonstrukci ..... 857 300,00 Kč
Dotace Jihomoravského kraje ..... 200 000,00 Kč
Stavební úvěr od Volksbank, a. s. .... 2 000 000,00 Kč
(splatný do 31. 12. 2010)
z úvěru dosud splaceno
k 31. 3. 2006 ..... 116 000,00 Kč

Rodinný pas

Informace o projektu

Jedná se o projekt určený rodinám s dětmi (alespoň jedním dítětem do 18 let). Tento pas (slevová karta) umožňuje nejen *nákup spotřebního zboží se slevou 5–20 %* (dle nabídek firem, které se do projektu přihlásí), ale také až *50% slevy v oblasti využití volného času, kultury, sportu, cestování apod.* Pasy platí i mezinárodně (např. rakouský aquapark v Laa aj.)

Zájemci o rodinný pas mohou zaslat žádost na adresu Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno s heslem na obálce *Rodinné pasy*, nebo se přihlásit na adrese <http://rodinnepasy.cz/>.

Rodinné pasy budou předány a rozeslány 15. května. Budou vydávány *bezplatně*.

Spoluautorové projektu
Jan Grůza a Božetěch Hurt

Z farní charity

POVODNĚ

Sbírka České katolické charity na pomoc lidem zasaženým letošními jarními záplavami pokračuje, a to i v našem kostele. Vybrané peníze budou použity pro povodněmi postižené osamělé, staré a nemocné občany, kteří si nemohou pomoci sami. Celková částka peněz, které jste vložili a ještě vložíte do naší charitní pokladničky vzadu v kostele, vám sdělíme v příštím čísle Tomáška. Část peněz už byla na povodňové konto poslána.

HLEDÁ SE POMOC . . .

Statečné ženy paní Keprtová a paní Halamková z farní charity na Starém Brně už po řadu roků každý měsíc organizují a zajišťují sběr oblečení a vybavení pro domácnost, v současnosti do vagonu za 5. nástupištěm Hlavního nádraží. Nyní hledají naléhavě pomocníky či pomocnice, aby mohly celou tuto záslužnou činnost, až jim dojdou síly, postupně někomu předat. Potřebné informace poskytnou v termínu sběru za pátým nástupištěm.

I MY HLEDÁME . . .

I naše farní charita hledá nové dobrovolnice či dobrovolníky pro pomoc osamělým starým a nemocným lidem. Naše řady silně prořídly a je nám líto, že za současného stavu nemůžeme zajistit požadované služby. Přijďte mezi nás. Příští schůzka

farní charity bude 4. května po večerní mši svaté v sakristii. Další naše schůzky jsou tamtéž každý měsíc s výjimkou hlavních prázdnin vždy ve čtvrtek před prvním pátkem. Budete vítáni.

POKRAČUJEME VE SBĚRU . . .

Opotřebená krabice určená ke sběru použitých známek pro misie s ukončením rekonstrukce sakristie sice zmizela, ale sběr známek, pohlednic a optických brýlí pokračuje. Vaše příspěvky předejte laskavě v sakristii ochotnému kostelníkovi nebo někomu z přísluhujících u oltáře, oni už je uloží na k tomu určené místo. Děkujeme.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Na Hospodina slož svou starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

Ž 55,23

Každý člověk touží po tom, aby byl zdravý, a dělá všechno pro to, aby se to dokonale plnilo. Často si člověk myslí, že je schopen svými silami a svým jednáním dosáhnout toho, že zdravý je. Snaží se svoje zdraví posilovat cvičením, životosprávou, vyhýbáním se všemu, co může jeho zdraví narušit. Přesto se však stane, že onemocní nemocí, kterou nečekal a se kterou nepočítal. V té chvíli si uvědomí svoji bezmocnost a slabost.

Mnohé zdravotní potíže nás preventivně upozorňují na to, že jednáme špatně, že jsme přecenili svoje síly a schopnosti, že jsme alergičtí na nějaký druh potravy nebo na nějakou zátěž, která je nad naše schopnosti. Když si tyto skutečnosti uvědomíme a chráníme se před těmito negativními vlivy, vyhneme se mnoha zdravotním potížím. Nesmíme však podléhat názoru, že jsme schopni sami prostřednictvím léků a různých postupů zvládnout všechny zdravotní potíže.

Máme použít všechny dostupné a vhodné prostředky k dosažení zdraví, ale když je vyčerpáme a bolestí se nezbavíme, máme se s důvěrou svěřit Bohu. On nás často vede k sobě jinou cestou, než kterou jsme si vyvolili my sami. Máme mít důvěru, že cesta, kterou nás On vede, je pro nás nejlepší a nejdokonalejší. Často ve chvíli, kdy prožíváme bolestné chvíle, nechápeme smysl toho, co právě prožíváme, ale jistě to pochopíme s odstupem času a uvědomíme si, že to pro nás byl skutečně nejlepší cesta, i když bolestná.

Když přistupujeme k Bohu s pokorou a důvěrou, dostáváme od něj právě to, co nejvíc potřebujeme, a s jeho pomocí jsme schopni prožít dobře všechno, co nás v životě může potkat. Máme mít naprostou důvěru v Boží dobrotu, i tehdy, když nejsou naše modlitby vyslyšeny a nedostaneme od Boha to, o co prosíme. Máme věřit, že On ví, co je pro nás nejlepší, a dá nám to v době, kdy to pro nás bude nejvhodnější.

Život žádného člověka není trvale bez bolestí, starostí a problémů, ale věříme, že

všechno v našem životě má svůj smysl a že je to pro nás prospěšné. Čím budeme mít větší důvěru v Boha v celém životě, tím lépe život na zemi prožijeme a připravíme se na život věčný.

otec J. Šik

Pozvánka (nejen) pro seniory

Skončila mše sv., lidé odcházejí z chrámu, někteří rychle, někteří se ještě chvíli zdrží na krátkou modlitbu, ale pak odchází i poslední. V kostele po nich zůstávají šlápoty – občas mokré nebo blátivé, někdy papírek, knoflík, někdy i zakutálená mince. Po jedné mši sv. to není moc vidět, ale po týdnu už dost a raději si nepředstavuji, jak by to vypadalo tak do roka, nebýt úklidové čety.

Do kostela sv. Tomáše chodím od dětství. Nyní už sice patřím do jiné farnosti, ale stále mne sem často přivádí vzpomínka na mé rodiče, kteří sem chodili až do své smrti. Když jsem nyní i já důchodkyně, rozhodla jsem se – po jedné výzvě p. faráře – chodit sem také uklízet.

Pro ty, kteří nevědí, jak to vlastně s úklidem kostela je, krátká informace: Kostel se uklízí jednou týdně, a to v pondělí po ranní mši sv. Po úklidu následuje společné posezení u malé snídaně a popovídání o tom, co je nového ve farnosti i ve světě. Skupinku žen doplňuje pan kostelník a další dva

pánové, kteří přiloží ruku k dílu tam, kde na to my se svými silami nestačíme.

Když jsem před rokem nastoupila, skládala se skupina ze 7 žen v důchodovém věku. Nejstarší paní vzápětí nato oslavila své devadesátiny a odešla, pak se k nám postupně přidaly ještě dvě další ženy, ale dvě jsou nyní zase dlouhodobě nemocné. Když pak některá z nás nemůže někdy z různých důvodů přijít, je nás i pro zběžný úklid opravdu málo.

Kostel sv. Tomáše patří, pokud vím, ke značně navštěvovaným kostelům v Brně. Také společenství ministrantů je tu neobvykle veliké, avšak co se týká úklidu, i u některých daleko menších kostelů mají úklidové čtyři i dvě, aby se mohly střídat nebo doplňovat.

A proto zveme (úspěšně prosíme) vás, kteří (které) můžete, abyste v rámci udržování své kondice občas vyměnili posilovnu, bowling, squash a podobně za účast v našem společenství, kde budete srdečně vítáni.

Jaroslava Kalinová

Rozhovor

s PhDr. Milenou Flodrovou

Dnes přinášíme rozhovor s velmi známou brněnskou historičkou, paní PhDr. Milenou Flodrovou, která o našem městě dokáže velmi poutavě a zasvěceně vyprávět

a právě tak promlouvala nedávno na brněnském okruhu Českého rozhlasu o našem kostele sv. Tomáše. Proto se hned v první otázce ptám – jaký je Váš osobní vztah ke kostelu sv. Tomáše?

Ke kostelu sv. Tomáše mám úzký osobní vztah, protože jsem své dětství prožila na Mášově ulici a protože má va-lašská babička, která u nás žila, byla velmi zbožná, často jsem ji doprovázela na různé pobožnosti roráty počínaje, přes májové pobožnosti, červnové růžencové pobožnosti až k mariánským říjnovým pobožnostem. Protože jsme měli v obecné škole v letech 1941–1945 povinné náboženství a společně jsme se účastnili prvního svatého přijímání, vše se odehrávalo právě u sv. Tomáše, neboť to byla moje farnost. Velmi jsem si vážila P. Václava Nedomy, což byl žák mého táty na gymnáziu. Dnes už kostel navštěvuji jen zřídka, protože bydlím v Lesné, takže jen při návštěvách středu města si tam přijdu zavzpomínat na dětství.

Mohu mít dotaz i na Vaši vlastní historii – na historii Vašeho života?

Historie mého života je velice jednoduchá: narodila jsem se v Hranicích na Moravě, od roku 1939 žiji v Brně, kam jsme se museli na podzim 1938 přestěhovat z Košic. Po absolutoriu III. reálného gymnázia jsem vystudovala na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity obor historicko-archivnictví a nastoupila jako promovaná historik 1. 9. 1957 do Muzea města Brna. Tam jsem setrvala až do odchodu do

důchodu v roce 1991. Celý život jsem se proto zaobírala historií a zajímavostmi Brna, což dělám dosud. Jsem vdaná, mám dceru a dvě už velká vnoučata. To je vše.

Máte nějaké oblíbené historické období, osobnost, událost?

Ano, více se se zájmem věnuji středověku, brněnské historické topografii, řemeslům, osobnostem a vývoji brněnského názvosloví ulic.

Eliška Přemyslovna, matka císaře Karla IV., nebyla zrovna přítelkyní Elišky Rejčky, obě však byly pro Brno významné, stejně jako Karel IV., dárcem byzantské ikony Panny Marie. Seznámíte nás trochu více s jejich působností v Brně?

Obě královny se zapsaly do dějin Brna, i když každá po svém. Eliška Přemyslovna spolu se svým manželem králem Janem Lucemburským založila v Brně klášter dominikánek u sv. Anny v místech dnešní nemocnice, ale nedostatek finančních prostředků jí bránil ho bohatěji vybudovat. Eliška Rejčka, dvojnásobná královna (česká a polská) – vdova založila v Brně o něco níže na dnešním Mendlově náměstí klášter cisterciáček s krásným kostelem Nanebevzetí P. Marie. Zatímco Eliška Přemyslovna byla v Brně několikrát, Eliška Rejčka si Brno vybrala za svůj domov a žila tu s námi od roku 1320 až do své smrti v roce 1335. Nejprve ve svém domě, který dostala darem od krále Jana Lucemburského na Dominikánském náměstí spolu s tzv. královskou kaplí, po smrti Jindřicha z Lipé, svého přítele a ochránce, v roce

1329 se sama uchýlila do kláštera, kde v tichu dožila svůj život a je v kostele před oltářem v malé hrobce pochována. Tento její klášter má úzký vztah ke sv. Tomáši, protože v roce 1782 císař Josef II. cisterciáčky zrušil a tím uvolnil prostory jejich kláštera právě pro augustiniány od sv. Tomáše, kteří zase na jeho příkaz své prostory prelatury pro dikasteriální palác, dnes Místodržitelství palác.

Jak se Vám líbí současná podoba kostela sv. Tomáše a viděla jste již novou přestavbu kaple a sakristie?

Je vždycky moc dobré, když se památka nenechá zchátrat a zničit, protože nám byla předána našimi předky do opatrování pro naše potomky, a proto vítám každou přínosnou úpravu, tedy i rekonstrukci sv. Tomáše s novou kaplí a sakristií. Vážím si tohoto kostela už také proto, že je to místo posledního odpočinku moravských markrabat z rodu Lucemburků.

Historie je Vaše důvěrná známá. Co vidíte jako její největší přínos a jaké poučení bychom si z ní měli především vzít, co by nás tato učitelka života měla naučit?

Říká se sice, že historie je učitelka života, ale lidi na to moc nedbají. Kdyby ji znali lépe, zjistili by, že už všechno tady bylo a že lidé nebyli nikdy bez chyb a problémů. Měli stejné starosti, jako máme my, ve všech vrstvách obyvatelstva byli vždycky lidé dobří, čestní a obětaví vedle těch, kteří společnosti více škodili, než jí přinášeli. Asi bychom se měli držet moudrého naučení starověkých myslitelů,

např. toho, že bude-li každý uklízet pečlivě před svým prahem (a to já myslím jak konkrétně, tak symbolicky!), bude celá ulice čistá!

Měla jste někdy touhu narodit se v jiné době nebo byste alespoň chtěla mít možnost se nějakým strojem času prolétnout dějinami a poznat zblízka to, co známe pouze z kronik, obrazů atd.?

Ne. Jak už jsem výše řekla, každá doba měla své přednosti a nedostatky a nebylo nikdy žádné doby, kde by byl ráj na zemi a společnost dokonalá. Na malé výlety tu a tam do minulosti bych se však občas ráda podívala, protože mě někdy trápí, že nemohu přijít na kloub té či oné věci z historie, a kdybych měla možnost si ji ověřit přímo, problém by možná zmizel.

Máte nějaký vzkaz pro čtenáře Tomáška?

Aby se sami u sebe stali jakýmisi dobrovolnými členy našeho virtuálního společenství Amici civitates Brunensis (Přátelé města Brna), kteří ho mají rádi, snaží se mu rozumět a pomáhat podle svých sil a možností, neubližují mu a radují se z jeho úspěchů. Aby byli prostě veselými, přívětivými a obětavými Brňany, a nikoliv nevraživými, nepříjemnými a vše jenom kritizujícími Brňáky!

Děkuji za rozhovor a přeji vše dobré a těšíme se na další zajímavé procházky historií s Vámi.

*Za redakci se ptala
Jarka Cýrusová*

Pout' do Litoměřic

Za mons. Pavlem Posádem

V sobotu 1. dubna nevládla zrovna aprílová nálada, neboť na mnoha místech naší země byli lidé postiženi záplavami. Nejinak tomu bylo i v Litoměřicích, kam zamířil autobus plný příznivců otce biskupa Pavla Posáda. Soutok řeky Labe a Odry působil jako obrovské jezero a několik domů včetně nově postaveného charitního domu čnělo přímo z vodní hladiny, přestože ještě nedávno se nacházely na břehu řeky. Otec Posád se zachmuřil nad touto neradostnou podívanou, ale nás uvítal vřele a nadšeně. Po mši sv. sloužené v katedrále sv. Štěpána a hodnotné přednášce o historii Litoměřic následovala prohlídka biskupského sídla (jak poznamenal otec P. Posád – 40 + 1) a po ní nasycení hladových poutníků. Také návštěvu litoměřických vinných sklepů můžeme vřele doporučit všem, komu stačí víno ochutnávat a zůstat tak ve společensky únosném stavu. Pro jistotu potom přišla návštěva hřbitova, kde se nachází hrobka kapituly, v níž mimo dalších odpočívá kardinál Štěpán Trochta. Za zmínku stojí i nedaleký hrob K. H. Máchy, odkud však byl básník přenesen do Prahy před nástupem fašistické okupace. Sobotní den nehýřil přílišným teplem, proto každý uvítal pozvání na kávu. Navrátili jsme se do biskupské rezidence, kde nás čekalo vynikající občerstvení a poutavé vyprávění otce P. Posáda o jeho návštěvě Svaté země,

doplňované spoluputovnicí paní Boženou Javorovou. Třetí poutník P. Marcel Javora se o své zážitky podělit nemohl, neboť se v té chvíli v Litoměřicích nevyskytoval. Protože vyprávění o návštěvě Svaté země by zabralo nejméně 9 dnů, jak poznamenal otec Posád, je nutno uvést jen několik jeho citátů: „Najednou si říkáte – tak po této vodě Ježíš chodil, když vidíte Genezaretské jezero. A najednou vše víc chápete.

Vedl nás slovenský kněz P. Anton, který držel v ruce kříž. Právě proto ho ke Zdi nářků nepustili, protože kříž Židy uráží. Oni jsou u Zdi nářků ve dne v noci, protože věří, že kdyby tam pět minut nikdo nebyl, tak by se Mesiáš opozdil, a kdyby tam nebyl nikdo 10 minut, tak už by nepřišel. Oni ho stále ještě čekají. Mají také víru, že ti, co budou pohřbeni v Jeruzalémě, ti budou vzkříšeni přednostně, proto se tam za pohřbívání mnoho platí.

V Jordánu jsme obnovili křestní sliby, v Káni si manželé obnovili svátost manželství, v Betánii nemocní přijali svátost nemocných a ve večeradle došlo na obnovu svátosti kněžství. Jeli jsme též do Egypta. Izraelské autobusy do Egypta nemohou jet, složí vás na hranici a musíte jít pěšky, také se vás stále ptají, zda nemáte zbraně. Protože tam mají všichni plno zbraní, tak jsou děti zvyklé doma na plnou skříň zbraní. Absolvovali jsme noční túru na Sinaj. Domnívali jsme se, že tam bude pár turistů, ale kdepak. Lidský had s baterkami se táhl jako světelný potok po celé hoře. Je tam 1 500 metrů převýšení, proto jsem

tam jel na velbloudovi (na ťavě), protože jsme byli převážně slovenská výprava. Ta ťava mě vynesla kus cesty, jel jsem na ní jeden a půl hodiny v dřevěném sedle, člověk se pak týden nemůže sednout. Pode mnou pětimetrová strž, ale naštěstí ťava neklopýtla, i když celou cestu hekala. Po cestě jsme viděli i jeskyňku, v které se měl Mojžíš ukrýt, když kolem něj přecházela Hospodinova sláva. Cesta stála 10 dolarů a bakšiš pro ťavu. Ta ťava to totiž musí vystoupat po schodech. Poté následovalo 2 000 schodů po svých na vršek. Kdo chtěl, mohl se po nich nechat vytáhnout zdatnými domorodci (ovšem opět za 10 dolarů) Nahoře jsme byli kolem 5.30 hodin. Také jsme se ve Svaté Zemi koupali jak v Rudém, tak i v Mrtvém moři. Svatá Zem, to je naše druhá zem, to je domov nás křesťanů, jsem rád, že jsem ji navštívil. Příští rok se chystáme do Řecka jít po stopách sv. Pavla.“ Tolik citace otce Pavla Posáda z cest po svaté zemi.

Pozdravit nás přišel i emeritní biskup P. Koukl a dozvěděli jsme se, že i on je spjat s Brnem – maturoval na gymnáziu na nynější třídě Kpt. Jaroše, dříve Legionářské třídě. Měl velmi pěknou připomínku: „Teď už nejsme mladí, ale aspoň jsme hezcí.“ (bude mít 80 let). Otec Pavel Posád znovu pokračoval ve vzpomínkách na Svatou Zemi: „Poslední den jsme byli v Ein Karin, kam přišla Panna Maria ke svaté Alžbětě, je to místo narození Jana Křtitele. Poté jsme viděli Tel Aviv a nakonec jeli na letiště. Mají

tam velká opatření kvůli zbraním. Abych doplnil, také jsme se dostali do Jericha, kam se 14 dní nemohlo kvůli rozstřílené věznicí. Pro nás turisty je v zemi klid, ale pro její obyvatele ne. Proto jsou tam takové kontroly na letištích – oni už zažili bombu v knize, proto vám každou pečlivě prolustují. Všechno, co máte koupené, je v pořádku, ale to, co by vám někdo dal (třeba datle), to je potencionální bomba. Když zůstane v autobuse, kterým přijeli turisté, zapomenutá igelitová taška, hned přijede policie, vyklidí prostor a do tašky strelí – aby se ukázalo, je-li tam bomba, nebo ne. Dívají se i do bot, jestli tam nemáte bombu. Pak jsme ze Svaté Země odletěli, trvalo to déle než cesta tam, asi je to do kopce.“

Další vyprávění P. Pavla Posáda patřilo současnému dění v litoměřické diecézi. Své poslání v ní zkonstatoval takto: „Vždycky si říkám, že když sv. Cyril a sv. Metoděj ve dvou zvládli celou Moravu, tak i my s nedostatkem kněží máme naději to zvládnout.“ Během povídání jezdily po nedalekých kolejích každou chvíli vlaky a otec Posád již velice dobře pouhým sluchem rozlišoval, který je osobní a který je nákladní, tato hlučná kulisa už mu nepůsobí žádné obtíže, rychle se na ni zvyká.

Vzpomněl i na P. Ladislava Kubíčka, kterého znal již z Budkova. Byl to vskutku obdivuhodný kněz a jistě stojí za přečtení kniha o něm od Marie Svatošové

– Až k prolití krve. Byla vydána v počtu 5 000 výtisků, jež byly za tři týdny rozebrány, další vydání 5 000 výtisků bylo znovu rozebráno a došlo na vydání dalších 5 000 kusů. Navíc ještě 2 000 ks koupil a všem farám v Čechách a na Moravě věnoval nějaký nejmenovaný právník. P. Ladislav Kubíček také zapříčinil uzdravení otce P. Posáda, neboť při pohřbu P. Kubíčka v katedrále sv. Štěpána zmizely všechny předešlé problémy a otec Posád od té chvíle již mohl normálně sloužit ve funkci biskupa. Otec Ladislav Kubíček byl pohřben v Sychotíně u Kunštátu, neboť tam měl nejvíce příbuzných.

Návštěva na biskupství se protáhla do večerních hodin, vládla velice milá atmosféra a přestože se otec Posád ptal, máme-li s sebou pyžamo, byl čas pomýšlet na návrat. Ještě nás čekala návštěva kláštera v Doksanech, kde jsme modlitbou uzavřeli celý krásný den, a po prohlídce a zakoupení tamějšími sestrami premonstrátkami vyráběných likérů, výšivek a jimi vypěstovaných bylinek, jsme se již s otcem Posádem i jeho sestrami (které nás doprovázely a také chystaly občerstvení – děkujeme) rozloučili a čekala nás noční cesta do Brna. Pan řidič Křenek nás dopravil domů opravdu plynule a spolehlivě a my ještě dlouho můžeme vzpomínat na krásný výlet. Rádi jsme se s vámi podělili o pěkné zážitky z něj.

*Za všechny poutníky
Jarka Cýrusová*

Pohádka

O kuřátku Píp a Típ

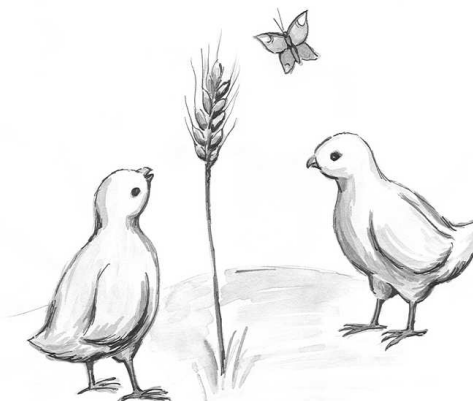

Kuřátko Píp se s kuřátkem Típ vydalo na průzkumnou cestu za zahradu. Každé si vyhrabalo pár červíků, trošku se porozhlédlo a jedno i druhé se malinko bálo, aby se někde poblíž neobjevila kuna nebo dokonce liška. „Vrátíme se domů,“ konečně nesměle píplo kuřátko Típ. Kuřátko Píp souhlasně pokyvovalo hlavičkou a obě zamířila zpět k díře v plotu. Na cestičce zahlédla dvě pšeničná zrnka. Šup – jedno z nich hned mělo Típ v zobáčku a Píp ve chvíli také. Típ blaženě polklo a pochvalovalo si: „Jaké dobré zrníčko: Škoda, že jich nebylo víc.“ Píp neříkalo nic, jen usilovně drželo zobáček zavřený. Na zahradě vyhrabalo jamku a do ní zasadilo pšeničné zrníčko. Típ udiveně kroutilo hlavou: „Proč to děláš? Mohlo sis báječně pochutnat!“ „Nemusím mít všechno hned. Ze zrníčka vyroste klásek a pak si pochutnám i s ostatními,“ namítlo Píp. Típ trvalo na svém: „Jaképak čekání, já mám rádo všechno hned. Kdoví jak s tím tvým kláskem dopadneš, nejspíš ti ani nevyroste,“ posmívalo se. Píp jen pokrčilo křídélky a až do léta se o zasazené zrníčko – potom už klásek – trpělivě staralo. Klásek měl plno zrníček, dostalo se na všechno kuřátka a kuřátko Píp nezapomnělo jedno

zrníčko znovu zasadit, aby v létě dozrál nový klas.

Jarka Cýrusová

Bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

pokud do mřížky přiřadíte správného tučňáka, zjistíte, který ročník farní pouti na vás letos čeká. Doufám, že se tam uvidíme!

				5
				6
		?		7

obrázky ©Tuxpaint

Scampi